

Digitale Nieuwsbrief Januari 2015

Pelgrimshoeve Kafarnaüm

Servatiusstraat 11

5512 AJ Vessem

info@pelgrimshoevekafarnaum.nl

www.pelgrimshoevekafarnaum.nl

Voorwoord

Door: Br Jan Klein Overmeen

Beste vrijwilligers,

Op de allereerste plaats wil ik u van harte een gezegend en gelukkig Nieuwjaar wensen. Laten we er met elkaar weer een mooi jaar van maken.

Ook wil ik hier graag een woord van dank uitspreken aan jullie allen die in het afgelopen jaar weer zoveel hebt betekend voor de pelgrimshoeve. Er zijn prachtige resultaten behaald in alle opzichten. Het pelgrimeren voor de jeugd en de pelgrimsweekenden sprongen er uit!. Daarnaast waren er meer activiteiten. Alles bij elkaar was het een bijzonder mooi jaar.

Het afgelopen jaar heeft ook het bestuur niet stil gezeten. Het is nog niet zover dat we al een stichting zijn, maar we komen een eind in de goede richting. Wij zijn op zoek naar een voorzitter, secretaris en penningmeester. U zult hierover binnenkort schriftelijk worden benaderd. Wij hopen binnen het kader van vrijwilligers goede kandidaten te kunnen selecteren.

In het komende jaar wil de stuurgroep ook wat doen aan het achterstallig onderhoud van de hoeve. Afgelopen jaar was dat de beveiliging en het komende jaar is het dak aan de beurt. Daar moet best wat aan gebeuren. De ramen zijn hier en daar 'lek' en ook het lood zal moeten worden vernieuwd. Ook de bomen aan de voorzijde zullen gesnoeid worden en ontdaan van dood hout. U ziet wel er is werk genoeg aan de winkel.

Wij gaan ervoor zodat 2015 weer een mooi jaar zal worden. Ik wens u veel leesplezier en tot een volgende gelegenheid.

Pelgrimeren door je leven

Uit het blad van KBO Brabant.

Op de Pelgrimshoeve Kafarnaüm vond een dagprogramma plaats, georganiseerd door de werkgroep Identiteit en Zingeving. De pelgrimshoeve fungeert sedert 1979 als rustplaats voor doortrekkende pelgrims en ook als voorbereidingsplaats voor hen die willen gaan pelgrimeren. Het is ook een ontmoetingsplaats voor vrijwilligers en gasten met o.a. een dagprogramma zoals vandaag. Een groep van 17 personen, met name uit noord en

zuid-oost Brabant had zich hiervoor gemeld. Ze werden welkom geheten door de nieuwe voorzitter van de werkgroep, Thieu Dollevoet. Vervolgens gingen de beide begeleidsters van de pelgrimshoeve aan de slag met een uitgebreide kennismakingsronde, waarin met name een grote verscheidenheid aan motivatie en betrokkenheid in grote openheid op tafel kwam. De groep ging toen naar de kapel. Na het voorlezen van een intiem gedicht werden aan de hand van kaarten personen uitgenodigd om hun eigen pelgrimstocht door het leven met anderen te delen. Dit leidde tot diepgaande reflecties en positieve feedback naar elkaar. Rond half een was er tijd voor een prima verzorgde lunch, die door de twee vrijwilligers was klaargemaakt. Tijdens de lunch was er ruim tijd om met elkaar allerlei zaken door te praten, dus tijd voor "ontmoeting". De volgende oosterse spreuk past prima bij het ochtendprogramma: "De grootste reis die wij kunnen maken is de reis naar binnen!"

Na de middag werd de draad weer opgepakt en werden de aanwezigen weer d.m.v. kaarten uitgenodigd hun pelgrimstocht door het leven, met elkaar te delen. Het werden weer inspirerende ontmoetingen. Bij de evaluatie op het einde van de middag, kwamen geluiden naar voren als: "een heerlijke rustige dag"- "een spirituele dag die ik als heel positief ervaren heb"- "jezelf een schouderklopje geven is goed, laat dat maar gebeuren. Een kritische kanttekening over de gebrekkige informatie vooraf van de bond, kon daar verder geen afbreuk aan doen. Voldaan en gemotiveerd is iedereen naar huis gegaan, met de toezegging van de begeleidsters van die dag, dat de deelnemers van deze dag een paar gedichten toegestuurd krijgen evenals de geschiedenis van de pelgrimshoeve.

Burenochtend

Door: Jac Naus

Op woensdag 29 oktober werd in de ochtenduren de groep 7 van de Basisschool Lambertus uit Vessem voor het vierde jaar achtereenvolgens uitgenodigd voor een burenochtend. Een week daarvoor was ik in de groep waar juffrouw Noortje les gaf. Ik sprak met de kinderen over het thema burenen en hoe je het gemakkelijkst met hen om kan gaan. We kwamen tot de conclusie: hoe beter je je burenen kent, hoe gemakkelijker je vreugde en ongemakken met elkaar kunt

delen. Daarom mocht ik namens Br. Fons, Frans van de Wittenboer en de gastvrouwen Corrie en Liesbeth de klas uitnodigen om eens te komen kennismaken bij de overburenen in de pelgrimshoeve.

Na de hartelijke ontvangst werden de 29 jongens en meisjes aan tafel uitgenodigd om hun eigen eierkoek te versieren. Meester Jeroen, die was meegekomen, was samen met mij jurylid en koos de mooiste drie exemplaren uit. Drinkend van de

ranja en delend van de lekkernijen, maakten de kinderen de mooiste creatieve koeken

van de dag. We vertelden over de activiteiten in de pelgrimshoeve. De kinderen mochten overal rondkijken en verbaasden zich over de oude, maar schone boerderij. In de speel-pauze mochten de kinderen hun naamplaatjes zoeken, die door Frans waren verstopt. Na hun vondst mochten ze die inleveren tegen een kaars, waarvoor ze een kandelaar mochten maken van een glazen potje dat werd beplakt met mozaïek van gekleurd papier. De naamplaatjes werden opgehangen aan takken van de kronkelhazelaar: "onze burenbom".

Dank-je-wel dag gastheren en gastvrouwen

Door: Betsy Berkers

Zaterdag 1 november was weer een bijzondere dag. Alle gastvrouwen en/-heren van Kafanaüm die het afgelopen jaar actief waren geweest waren uitgenodigd voor de jaarlijkse bedankdag. Deze dag was voor het eerst georganiseerd door de werkgroep Gastheerschap, bestaande uit Elly Piggen, Lidwine Klunder en Frans Berkers.

De gastvrije ontvangst vond plaats op de Jacobushoeve. Daar stond om 10 uur de koffie, thee en krentenbrood klaar. Na een welkomstwoord door de coördinator van de werkgroep, Adri Brooijmans, gaf hij het woord aan de voorzitter van de stuurgroep, broeder Jan Klein Overmeen. Deze sprak over de stand van zaken op de pelgrimshoeve en de plannen voor de toekomst. Daarna gaf de gastspreker Cees Maas een boeiende uiteenzetting van hoe hij aankijkt

tegen gastvrijheid en het omgaan met gasten. Ook Joost Piggen (werkgroep Tuin) vertelde over de ontwikkelingen van de mooie tuin rondom Kafarnaüm. Adri bedankte de gastvrouwen en -heren van de Jacobushoeve voor de geboden gastvrijheid. Omdat het prachtig weer was, genoten velen nog

van het najaarszonnetje vóór we voor de lunch naar de pelgrimshoeve gingen. Daar stond een heerlijke lunch klaar, zorgvuldig samengesteld door de gastvrouwen van de week Liesbeth en Corrie samen met hun zus Diny. Na de lunch nam Frans als lid van de werkgroep het woord. Hij vertelde wat de bedoeling van de werkgroep is en hoe deze functioneert. Ook allerlei praktische zaken kwamen hierbij aan de orde. Na al het zitten en

luisteren was het tijd voor actie: een pelgrimstocht in en om de hoeve. Lidwine had een aantal foto's gemaakt en daar min of meer cryptische omschrijvingen bijgezocht. De bedoeling was de juiste beschrijving bij de foto's te plaatsen. Dit viel nog niet mee! Maar door samen zoeken en puzzelen kwamen de meesten er wel uit. Dit bevorderde ook wel weer het samenspel en zo leerden we elkaar nog beter kennen. Tot slot reikte broeder Fons op zijn eigen bijzondere manier aan alle aanwezigen prachtige 'credentials' uit, gemaakt door Elly. Adri Brooijmans sloot deze bijzondere dag af. Hij bedankte de gastvrouwen hartelijk voor de goede verzorging en herhaalde de slogan: "Zeg maar dat er niets gebeurt!"

Inleiding van Cees Maas op de dank-je-wel dag 1 november 2014

Ik ben dankbaar dat ik voor u spreken mag en dat ik wat parafraserend met u mag nadenken over het thema 'gastvrijheid'. Dat u gastvrij bent, behoeft geen betoog. Het gastenboek van Kafarnaüm legt daar getuigenis van af door woorden zoals: rust, stilte, fijne plek, genoten, geweldige ervaring, warme ontvangst, goeie grond waar men geestelijk kan groeien, ik voel me welkom hier, een wonder, als gast voel ik me heel vrij: dit is echte gastvrijheid en b.v. het gedicht: "De stem van de stilte spreekt heel stil in me van binnen, het leven is beminnen."

De geschiedenis van Kafarnaüm is u genoegzaam bekend. Opgericht door de broeders van goede werken, tegenwoordig de Broeders van O. L. Vrouw van Lourdes. Een congregatie die intuïtief de tijdgeest heeft verstaan en deze heeft vertaald in concrete daden, met als steeds terugkerende kern-kwaliteit: de kracht van echt menselijk contact, met jong en met oud, met ziek en gezond, zoekend naar de wezenlijke kern van de dingen.

Het woord "contact" komt van het Latijnse woord "contingere", dat wil zeggen: dat je je laat raken en aanraken door het domein, waarin de menselijke goedheid is geworteld.

De weg naar de plaats, waar die menselijke goedheid is geworteld, is een pelgrimage naar de eigen innerlijke diepte, met momenten van verwondering en momenten van verbijstering. Ontmoeten is dan: de stille wegen gaan, los van het nuttigheidsstreven, op zoek gaan naar de diepte en de ruimte van het eigen zijn en onverwacht en ongevraagd je in de ruimte bevinden waarin een goddelijke stem je oproept tot vrede, gerechtigheid en mededogen. Een stem die een evenwichtige verbinding tot stand brengt tussen de hang naar zelfbehoud en een intens verlangen naar liefdeseenvoud. Pelgrimeren is dan: op zoek gaan naar de grondvragen in het menselijk bestaan: wie ben ik! Wat vraagt het leven van mij dat ik doe? In Kafarnaüm vinden pelgrim en gastheren en gastvrouwen onverwacht en ongevraagd een gezamenlijke weg naar en van

innerlijke diepte. Je bent onverwacht tochtgenoten geworden. De diepte is dan de innerlijke grond in onszelf, het is de voedingsbodem van waaruit we leven. In woord en gebaar, zelfs in de stilte zonder woorden, delen we die met elkaar. Ons hart wordt verruimd en verdiept. 'Contangere' - Je wordt geraakt door het goedheidsdomein van de ander.

Er ontstaat een wisselwerking, hier gebeurt iets. Hier voel ik me heel, hier ben ik zoals ik eigenlijk ben. En dan is het voorbij, dan vloeit deze beleving weg, de dingen van alledag komen weer dichterbij. Er heeft een verschuiving plaatsgevonden, er is iets met me gebeurd. De hang naar zelfbehoud is verbonden met liefdeseenvoud. Ik ben innerlijk zó geraakt, dat er iets van de goddelijke energie door me heen schijnt.

De toegangsweg is de weg van rust en stilte. de eerste weg van het gastheerschap en gastvrouwschap. De tweede toegangsweg is dialogaal; door het loslaten van alle zorgen, plichten en spanningen die bij het nuttigheidsstreven horen, kom je bij het echte contact. Je ontdekt: het nuttigheidsstreven is niet wat ons hier echt verbindt. Het nuttigheidsstreven tijdelijk kunnen loslaten is: dieper in jezelf afdalen. Het nuttigheidsstreven krijgt de juiste plaats: het is een plaats in de strijd, de hang naar zelfbehoud. Dat is goed natuurlijk.

Pelgrims ontvangen betekent: het vermogen in jezelf ontdekken om gelijkwaardig gevoelscontact te kunnen aangaan. Er ontstaat een gezamenlijke pelgrimage waarin de een door de ander wordt beschouwd en gevoeld als iemand die bij me hoort, met wie ik mag delen. Ik ervaar dit in mijn hele mens-zijn. Het is geopend kijken, luisteren, er-zijn-voor-elkaar. Je ervaart dat de mens in wezen sociaal is en je schenkt elkaar het paspoort van menselijkheid. Dan kan het in zo'n wederzijds contact zó zijn dat de vreugde opbloeit en de lach klinkt in de huiskamer van de pelgrimshoeve. Dat geraakt en aangeraakt worden door de wezenlijke kern van elkaar is tegelijkertijd een uitzicht naar al wat geschapen is. Het is de opening naar een godsgeheim wat ons draagt, terug naar het dagelijks gebeuren. Deze intense ervaringen verdwijnen weer naar de achtergrond. Het dagelijks leven komt weer naar de voorgrond en zo is het goed. Je hebt een stukje in jezelf tot spreken gebracht en je bent weer terug in de werkelijkheid van alledag. Samen met anderen heb je je eigen camino gelopen, als onvoltooide melodieën, maar door deze echte contacten krijgen we nieuwe frisheid en spankracht.

Ik sluit af met een tekst van broeder Fons van der Laan:

"In al die jaren zijn er in de pelgrimshoeve meer dan negenduizend mensen ontvangen. mensen die een diepere goddelijke bron vermoeden in hun leven. in de kerk vinden veel mensen niet wat ze zoeken, op de camino wel. Zelf ben ik in de kerk grootgebracht, meestal onder gezag van anderen. Ik heb altijd alles gedaan om de kerk die mij dierbaar was, en nog steeds is, in stand te houden. Als pelgrim leer je om los te laten. zo gauw je loslaat gaan er nieuwe dingen gebeuren. Dat heb ik in mijn leven ervaren!"

Documentaire over pelgrimeren voor de jeugd

Door: Jac Naus

Op dinsdag 28 oktober presenteerde een werkgroepje bestaande uit Els Spoek, Phita Overdijk, Toon Verbaant en Walter Ansems "en petit comité", een korte documentaire over de dagpelgrimage voor groep 8. Een bijna 20 minuten durende productie hoe een dag verloopt en welke doelstellingen worden verwezenlijkt. De video is bedoeld voor de ouders en leerkrachten van de deelnemende scholen en de scholen die nog niet deelnemen aan ons project. Op de dankjewel dag voor onze vrijwilligers werd de documentaire ook getoond en zeer positief ontvangen m.n. door de vele begeleiders(sters) van dit project, die aanwezig waren. Komend voorjaar zal de film in Diessen worden vertoond aan de leerlingen en begeleiders(sters) die te zien zijn in de productie. Via onze website kunt u alvast kennis maken met deze videoproductie!

De klassenkaars

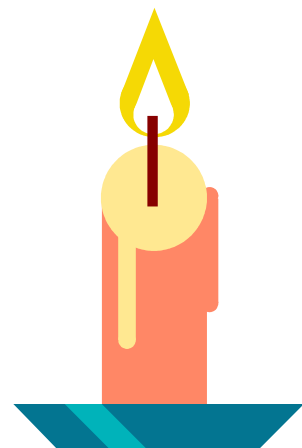
Door: Rosaliek Vriens

Tegenover een klassenkaars stond ik heel sceptisch. Bij mij kwamen de volgende vragen meteen naar boven: Worden de basisschoolleerlingen niet te veel gepamperd? Worden de verschillen tussen het beschermende milieu en het voortgezet onderwijs niet nog groter? Vragen waar ik mee worstelde, maar waar ik geen pasklaar antwoord op had.

Ik had nog een emotie bij het branden van kaarsen. Ik moest in 2002 drie weken lang op mijn pelgrimstocht elke dag kaarsjes opsteken om mijn stervende broer hier op aarde te houden. Die stearine of bijenwas, waar kaarsen van gemaakt worden en het aansteken ervan hebben mij niets opgeleverd. Ondanks alle kaarsjes is hij toch gestorven.

Toen Jac mij vroeg om over een klassenkaars een artikel te schrijven, gingen bij mij meteen alle stekels overeind staan. Ik heb niets met pampieren. Mijn principe van opvoeden is: geef kinderen de ruimte, gooi ze af en toe in het diepe om zelfredzaam te worden in de 'boze' wereld van de volwassenen. Geef ze handvatten!

Nog dezelfde week, waarin Jac met deze opdracht kwam, kreeg ik een antwoord op mijn vragen: Ik liep met een brugklas van het Mgr.Frenckencollege uit Oosterhout. Het was de derde groep die week. Plotseling zei de hoofdbegeleidster tegen mij: "Jij hebt hier een zak met waxinelichtjes en lucifers. Hier is een plattegrond van Oosterhout. Aan de groep vroeg ze wie mee wilde om een kaarsje aan te steken." Ik werd alleen weggestuurd. Twaalf leerlingen kreeg ik mee.

Het kapelletje waar we heen moesten, stond op de plattegrond aangekruist. Met de overige leerlingen ging ze naar het klooster waar ik al geweest was.

Daar stond ik dan in de vreemde met twaalf voor mij onbekende leerlingen. Ikzelf werd in het diepe gegooid! De leerlingen namen het initiatief. De leerlingen kletsten vrolijk met elkaar, zij vroegen de weg en we kwamen bij het kapelletje.

Daar staken ze de waxinelichtjes aan. Ineens kwamen er overal mobieltjes te voorschijn om foto's van hun brandende kaarsjes te maken. De vrolijke kinderen veranderden in geëmotioneerde leerlingen. Een leerling vertelde dat zijn vader, toen hij in groep 8 zat, na een marathonwedstrijd waar hij tweede werd, nog diezelfde avond is gestorven. Hij zelf vond zijn vader stervend op bed. Ik heb nog verschillende verhalen meegekregen. De rest bleef binnen de groep leerlingen.

Na een gepamperde basisschoolsituatie komen de leerlingen in een nieuwe situatie. Ze hebben elkaar bij deze kapel een mentale ondersteuning en troost gegeven.

Ik merkte dat deze manier van aanpak als gevolg op de klassenkaars nog iets heel belangrijks opleverde, want samen kwamen we tot de conclusie: leerlingen die zich zo kwetsbaar naar elkaar opstellen kunnen geen pestgedrag meer vertonen.

Misschien een suggestie naar onze begeleiders in het voortgezet onderwijs?

De tuin van Kafarnaüm

Door: Joost Pigger

Het afgelopen voorjaar heb ik het een en ander geschreven over de tuin van Kafarnaüm, hoe mooi de tuin is en wat voor plannen we met de tuin hadden. Nu aan het eind van het jaar en ruim een half jaar verder willen we eens kijken hoe de tuin erbij ligt en wat er van de voornemens is gerealiseerd. Het is half december als ik op Kafarnaüm ben en door de tuin dwaal. Het is bewolkt maar zacht weer en dat is te merken: een roodborstje hipt door een border en zoekt met zijn spitse snaveltje tussen de inmiddels verrotte bladeren naar allerlei insecten, zoals

pissebedden, spinnetjes en torren. Boven mij hoor ik de boomklever roepen en wat verder, aan de andere kant van het gazon scharrelt een troepje pimpelmezen door de kruinen van enkele prachtige beukenbomen.

Een mooi en vredig gezicht. Zo mooi en vredig als dit tafereel is lijkt Franciscus vanaf zijn sokkel te genieten van dit winterse tafereel. Want inderdaad, sinds half oktober heeft Franciscus een prominente plaats in onze tuin. Het is een bescheiden beeld, dat past bij de figuur van Franciscus. Want Franciscus was niet alleen letterlijk klein van stuk, hij was bovenal nederig van aard.

Franciscus werd geboren in 1281 of 1282 in Umbrië, in Midden-Italië als zoon van een

rijke koopman. Maar Franciscus gaf op jonge leeftijd een andere wending aan zijn leven. Hij koos voor een ascetisch leven in dienst van de Kerk, maar wel een zeer nederige Kerk. Franciscus wilde bovenal een dienende Kerk in dienst van de hele schepping. Een Kerk die aandacht had voor mens en natuur. Daarom past het beeld zo mooi in onze tuin, het is alsof Franciscus over onze tuin waakt. Niet alleen is Franciscus een aanwinst. Er hangt inmiddels ook een mooie uilenkast achter in een boom in de buurt van de bijenkasten. Het is een kast voor de steenuil. En nu maar hopen dat er een steenuilpaartje op af komt. Bovendien hebben we een begin gemaakt met de aanleg van een takkenril, waar hopelijk kleine zoogdieren bescherming en beschutting vinden, zoals muizen, egels, wezels en hermelijntjes. En tenslotte hebben we enkele overwinteringsplaatsen voor egels gecreëerd. Mijn wandeling door de tuin is ten einde, de meesjes fladderen nog steeds door de takken en ook de boomklever hoor ik nog steeds ergens boven in de toppen van de bomen. Die is al op zoek naar een vrouwtje vanwege het zachte weer. Komend jaar gaan we weer lekker tuinieren, onder het genot van zingende vogels bloeiende bloemen en een waakzame Franciscus.

Nieuws van de werkgroep Gastheerschap.

Door: Lidwine Klunder, Elly Piggen en Frans Berkers

We zijn nu ongeveer een jaar actief als nieuwe werkgroep. In dit jaar is er natuurlijk veel gebeurd. Naast praktische zaken die we geregeld hebben, zijn we ook een zoektocht gestart naar onze "plek". Het was en is zoeken naar de juiste afstemming tussen de taken van onze werkgroep, de beheerders en andere werkgroepen. In goed overleg krijgt dat steeds meer gestalte. Wat is er in praktische zin gebeurd?

De kastindeling voor de verschillende bewaarbare voeding is op de schop genomen. Alles heeft zijn vaste plaats gekregen. Gastheren en gastvrouwen grijpen zo niet mis en kunnen zien of er dingen moeten worden aangevuld. Grote hoeveelheden lang houdbaar voedsel worden centraal ingekocht.

Voor de bedden zijn er nieuwe hoeslakens aangeschaft en de dekens zijn gewassen. Er melden zich gelukkig nog steeds nieuwe gastheren en -vrouwen aan. Na aanmelding ontvangen deze mensen allen eerst een uitgebreide taakomschrijving. Als ze daar-

na nog belangstelling hebben, krijgen ze een uitnodiging om naar de pelgrimshoeve te komen. Een van de leden van de werkgroep heeft dan een gesprek met deze mensen en ze kunnen de pelgrimshoeve bewonderen. Door de inzet van velen konden we in alle weken van 2014 de gasten op de "Vessemse" manier ontvangen.

Er bestond een dikke informatiemap voor de gastparen. De inhoud was prima, maar door de grote hoeveelheid niet zo praktisch. De informatie is nu wat anders geordend en in verschillende mappen ondergebracht. Er wordt nog gewerkt aan een nieuwe versie, zodat alles weer up-to-date is.

Op de maandagen probeert altijd iemand van de werkgroep aanwezig te zijn. We denken dat het voor het contact tussen de werkgroep en de gastparen erg goed is. Bovendien worden de gastheren en - vrouwen uitgenodigd de Tips en Tops van die week naar de werkgroep te sturen. Zo krijgen we ook een beeld van wat er onder de mensen leeft. In de toekomst kan er bij de overdracht op maandag een samenwerking ontstaan tussen de beheerders en de werkgroep.

De term "kan het wat minder", voortkomend uit de franciscaanse gedachte (vorig jaar gelanceerd) heeft bij verschillende mensen wel het een en ander losgemaakt. De mening van de werkgroep is dat iedereen dat op zijn of haar manier kan en moet invullen. Het is belangrijk dat de gastparen zich vooral thuis voelen op de pelgrimshoeve. Het kan echter geen kwaad om je bij het boodschappen doen af en toe af te vragen of er goedkopere alternatieven zijn. Maar uiteindelijk beslissen de gastparen zelf wat er in het boodschappenkarretje komt.

Gastheren en gastvrouwen in de komende periode

Week 1 Gesloten	Week 9 Frans en Betsy Berkers
Week 2 Frans en Betsy van donderdag - zaterdag	Week 10 Elly en Joost Piggen
Week 3 Mariëtte en Gijs Mettler	Week 11 José en Kees Dirken
Week 4 Caty Kuijper en Annemieke Lammers	Week 12 Edith Elzenga en Martha
Week 5 Babs Oosterwijk	Week 13 Toine Martens en Sjef v. d. Kallen
Week 6 Edith Elzenga en Rietje Noordsij	Week 14
Week 7	Week 15 Narda en Ad v.d. Bogaard
Week 8 Cor Rensen en José Bakker	Week 16 Edith Elzenga en Rietje Noordsij

Kopij nieuwsbrief

We willen deze nieuwsbrief viermaal per jaar uitbrengen: januari, april, juli en oktober. De kopij kan voor de 15e van de maand worden ingestuurd naar

info@pelgrimshoevekafarnaum.nl of jjmnaus@gmail.com

Aan- of afmelden van de nieuwsbrief

Kent u iemand die onze nieuwsbrief graag zou willen ontvangen?

Mail ons dan! Afmelden kan ook via jjmnaus@gmail.com

